

În momentul în care citiți aceste rânduri, ne apropiem cu pași repezi de finalul acestui an. Privind puțin în spate, precum în cazul oricărui final, vom încerca să formulăm câteva concluzii. Vom lăsa de-o parte toate sfâșierile din societatea românească, care au răbufnit cu destul de multă putere în campania electorală abia încheiată. Vom privi doar spre educație și mai ales spre cei care lucrează în acest domeniu...

Nu se poate vorbi despre un an extraordinar, dar punând în balanță începutul și finalul său, nu vom putea să nu marcăm câteva reușite. Astfel, avem un nou contract colectiv de muncă (publicat în 26 noiembrie în Monitorul Oficial și în vigoare începând cu 13 noiembrie), superior prin drepturile acordate precedentului, chiar dacă mai sunt multe de recuperat. Tot finalul de an a readus acordarea unei sume de bani care poate fi cheltuită, după cum apreciază fiecare, pentru dezvoltare profesională. Probabil însă (pe lângă toate celelalte modificări legislative care reîncearcă, pas cu pas, să didactice în specificul său), unul dintre cei mai discutați, este încheierea Acordului între învățământ și Guvernul României (27

La final de an...

privire la educație, are deja efecte concrete: și apariția metodologiei de transfer a personalului didactic auxiliar și nedidactic. Desigur, măsurile cele mai așteptate sunt cele de natură financiară. În acest sens, știm, în acest moment, că proiectul legii bugetului pentru anul 2015 include creșterile de salarii negociate pentru întregul personal din învățământ (potrivit Acordului)... Știm că actul normativ prin care ni se acordă anticipat, în acest an, sumele pe care ar trebui să le primim în 2015 în baza sentințelor judecătorești, este pregătit și urmează, în condiții normale, să fie adoptat... Știm că este pregătit un alt act normativ prin care se reintroduce fondul de premiere (2,5%), sporul pentru titlul științific de doctor (15%) etc.

Am putea continua enumerarea, dar dincolo de toate aceste exemple, altceva este important: toate acestea au fost posibile și vor fi posibile (uneori cu mai mult succes, alteori și cu eșecuri) doar în măsura în care suntem împreună. Astfel de reușite nu sunt decât răsplata solidarității... Fie ca anul ce stă să treacă, să șteargă toate problemele, iar anul ce stă să vină, să fie plin doar de bucurii. **Sărbători fericite!**

Solidaritate și loialitate

După cum se cunoaște, în numele „competitivității” economiei, al „mobilității”, al „autonomiei” și al „responsabilității” individuale, regulile și valorile care stăteau la baza statului social european fac obiectul, în ultimii ani, unei deconstrucții metodice. Pactul social schițat după 1945 la nivel european, cel care a legat într-un mod specific diferitele componente ale societăților europene, și la care am aderat și noi după căderea comunismului, cel puțin în intenție, a fost repus în discuție, iar pe alocuri deja profund transformat. Tendințele actuale sunt mai curând acelea

ale reinstalării unor raporturi asemănătoare, cel mult, celor premergătoare secolului XX sau, pe un model mai recent, asemănătoare relațiilor „neo-sclavagiste” în care o mare parte a populației Chinei este prinsă.

Am putea lua ca un foarte bun exemplu în acest sens, **retorica manipulatorie a ultimilor ani**, care a cunoscut o adevărată explozie în ultima campanie electorală. Analiza acesteia arată deja o tot mai mare deplasare de sens atunci când se vorbește de solidaritate și de asistență socială, intenția fiind aceea de a le înlocui cu ceea ce numim „caritate”. **Solidaritatea nu înseamnă desigur caritate** (cel puțin nu în măsura în care facem abstracție de utilizarea manipulatorie a limbajului), fiindcă solidaritatea nu

LOIALITATEA

Nimic din ceea ce este normal, standard, pentru toată lumea, nu generează emoție și, ca atare, loialitate. Loialitatea e mult mai profundă, vorbește despre valori personale și aspirații și despre împlinire personală...

Nu ne naștem loiali. Devenim loiali.

Cu alte cuvinte, ceea ce generează loialitate este excepția, faptul că sunt văzut și apreciat ca persoană sau că văd și apreciez persoana, flexibilitatea, interesul etc.

Lipsește ceva. Și nu e vorba de bani, putere de muncă sau inteligență. Este loialitatea față de credințele noastre, față de durerile și bucuriile noastre, față de cel de lângă noi, față de visele, de speranțele noastre, de planurile noastre... Renunțăm atât de repede...

Trăim într-o lume în care ideea de a fi loial unui principiu (pentru că așa este corect, cu toate că faci notă discordantă cu restul lumii), unor tradiții (pentru simplul motiv că ele și nu altele fac parte din trecutul tău istoric), unei cauze (mai mult decât pentru urmărirea interesului propriu), unui lider (dincolo de primul obstacol real întâlnit în drum), pare să fi devenit superfluă...

Problema loialității este că nu e niciodată o stradă cu un singur sens. Oamenii nu sunt loiali așa, din principiu. Loialitatea e un fenomen emoțional și ea se câștigă; de regulă, cu eforturi. Și se poate pierde foarte repede...

Loialitatea este o

Trebuie să ne întrebăm întotdeauna unde ne este loialitatea? Oamenii în care avem încredere o vor aștepta, cei mai importanți inamici o vor dori, iar cei pe care îi prețuim cel mai mult, fără greșeală, vor abuza de ea... important este însă să o găsim!

Loialitatea nu este ceva mitic, rupt din poveștile cu eroi, caracteristică a unor personaje fabuloase pierdute undeva în negura timpului...

Trădarea este la îndemâna oricui. Loialitatea nu este la îndemâna nimănui.

Loialitatea, precum celelalte lucruri prețioase, cere un preț, de multe ori unul greu de plătit, dar loialitatea merită învățată!

stradă cu două sensuri.

Ce înseamnă să fii loial? Înseamnă să nu trădezi. Înseamnă să nu te trădezi. Loialitatea este frumoasă, grea... și periculoasă.

Loialitatea nu trebuie confundată cu teama de schimbare. Nu asta este de dorit. Acest tip de "loialitate" e asociat cu inerția, lipsa de inițiativă, rezistența la schimbare și chiar oportunismul politic. Acești "loiali" spun doar ceea ce se dorește să se audă. Apele nu sunt tulburate, dar nici nu permit adăugarea de valoare.

În același sens, loialitatea nu trebuie confundată cu diferite "scheme de mituire". Atunci când această așa-zisă loialitate va dispărea, ne vom plânge chiar de lipsa de loialitate. Nu am avut însă decât o tranzacție comercială.

Loialitate? Asta este bună prin povești cu zmei și zâne... Să rămânem totuși la realitate.

Nu există secrete ale altora. Ci doar informație valoroasă...

Fii întotdeauna pe picior de plecare. Nu se știe când lucrurile încep să se ducă la fund... Loialitatea este doar datoria celorlalți față de tine. Tu, în schimb, nu ai datorii...

De ce ai apăra interesele altora? Ce, ale tale nu sunt bune? Loialitatea este pentru cei care merg contra curentului sau, pe românește, ... contra vântului. Tu nu te stropești!

Angajamentele sunt doar praf în ochi pentru creduli. Tu ești cu picioarele pe pământ... Oricine poate fi cumpărat. Trebuie doar să știi prețul!

Disprețul față de trădători nu este decât ciuda, necazul celui lipsit de curaj. Tu nu duci lipsă de curaj... Principii au doar ratații. Tot ei sunt loiali... ratării lor.

Uită imediat ceea ce ai promis. Nu există drum mai sigur spre eșec decât să te ții de promisiunile făcute.

Adevărul nu este decât trădarea oficializată. Strădania trebuie să fie de a-ți afirma propria trădare.

Fidelitate? Doar nu ești cățel...

Ți se cere ajutorul? Acordă-l... la prețul corect.

33 de retete pentru a NU arăta...
Ție îți plac lucrurile dulci. De ce te-ai acri cu loialitate?
Cei care se întorc cu spatele își merită pe deplin coarnele. Pune-le...
Înșeală! Înșeală cât poți, când poți. Nimeni nu îți va fi recunoscător că nu o faci.

Loialitate

Nimic nu este mai ieftin decât loialitatea. Dai două scobitori în loc de una și gata...

Loialitatea este pentru cei lipsiți de imaginație. A ta este atât de bogată...

Ți se vorbește de loialitate mereu când cineva te vrea ieftin. Răspunsul tău nu poate fi decât unul singur: ce oferi? Loialitatea este precum scaieții. Când te-a prins, greu o mai desprinzi. Și-ți mai strică și hainele...

Nu uita: totul ți se cuvine! Cei care spun altceva, nu vor decât să te fure...

Oricine abia așteaptă să poată trăda. Tu ești însă mult mai iute...

Doar nebunii au nevoie de justificare pentru trădare. Trădarea își este suficientă sieși.

Loial? Adică celălalt este mai bun ca tine? Dar ce ești tu, sclav?

Celor de care depinzi, spune-le ce vor să audă! Căderea lor nu este departe...

Devotament? Dar tu ești devotat, deosebit de devotat... ție și doar ție!

Să nu ne ascundem după cuvinte. „Loial” este un alt nume pentru fraier...

Schimbă-ți de azi pe mâine ideile. Trebuie să fii deschis la nou...

Onoarea este una dintre cele mai periculoase capcane. Ferește-te! A fi loial înseamnă a avea încredere. Nici măcar nu se pune problema să fii atât de naiv... Minte! Doar proștii nu înțeleg că este doar o altă realitate... posibilă.

Implicare, implicare, implicare... Dar tu ești implicat! Implicat în singura chestie care contează: tu.

Solidaritate și loialitate • continuare din pagina 1

permite diferența între cineva care dă și cineva care primește. **Logica solidarității sociale** este aceea că toți contribuie după puterile poprii și toți au dreptul de a beneficia după nevoi. Cu alte cuvinte, avem, funcțional încă, ceea ce nu se mai întâmplă în cazul carității, **principiul egalității în demnitate și drepturi**, frână în calea extinderii principiilor pieței în întreaga sferă a relațiilor umane. Solidaritatea este un pilon al unei comunități. Caritatea în schimb este pentru cei care, într-un fel sau altul, nu fac parte sau sunt marginali acelei societăți.

Pe această cale, însuși conceptul de „cetățenie” este golit de una dintre componentele sale, respectiv „**cetățenia socială**”, punându-se sub semnul întrebării, pentru o mare parte din populație, chiar și „**cetățenia politică**”. **Destructurate**, rămânând doar la cazul României, începând cu 2009 (fără ca ele să fi ajuns să funcționeze în parametri, să zicem, europeni), **securitatea socială**, **serviciile publice** și **libertățile colective garantate prin dreptul muncii** (libertate sindicală, negociere colectivă și dreptul la grevă) au îndurat și îndură un atac concertat. Realizat, pe față sau invocându-se masca unor diferite principii, **în numele liberalismului ca ideologie** (fiindcă este doar o altă ideologie și nicicum o lege naturală sau un pas necesar al evoluției, după cum se declamă), are drept scop o **restructurare socială**. Purtat doar cu **instrumentele manipulării** – și este aici exemplară utilizarea cuvântului doar în sens categorial, enunțiativ, fără să mai fie vorba nici de cea mai mică încercare de argumentare, de reflexie (inte-lectualismul redus la compilație) -, acest nou **conflict social** (fiindcă se instaurează un nou conflict social) se dorește unul fără câmp de luptă sau cel puțin unul în care dușmanul nu este prezent (lipsește, fiindu-i refuzată și negată prezența, ca neavând, la extremă,

o adevărată calitate umană).

„Sărăcia a dobândit conotația unui privilegiu și a unei justificări. (...) În numele sărăciei putem refuza să ne facem treaba, ne putem face că muncim, putem fura, putem minți, putem face orice” sau „sistemele actuale (educație, sănătate, apărare, justiție ș.a.m.d.) trebuie să poată fi opționale și îmbunătățite de privat” (cu un accent, contextual desprins, pe opționalitate) sunt idei des enunțate. Retoric, întrebările sunt din categoria: „Când vom recunoaște că am greșit? Când vom înțelege că ziua de mâine e opera alegerilor și a faptelor noastre? Că nu ne-o aruncă nimeni ca pe-o pomană, ci că se cuvine să ne-o dobândim prin strădanie”. „**Noul cavaler al luminii**” (demultipliat, cum altfel, în tribul care trebuie – puțină antropologie ar arăta foarte repede că a refuza celuiilalt orice altă calitate, în afara celor pe care nu le consideri calități, mergând până la punerea în discuție a condiției sale umane, nu este decât o mentalitate primitivă) **știe deja tot ceea ce ar trebui să facă ceilalți**.

Vorbim, cu alte cuvinte și în concluzie, de o „**Românie tribală**”, mai ales pentru că **renunțarea la solidaritate nu reprezintă decât o renunțare la loialitate**, loialitate în primul rând față de **calitatea umană a celuiilalt**. Variantele? Fie am optat deja pentru un trib, mai mult sau mai puțin vocal, mai mult sau mai puțin „dotat”, fie, încă cetățeni în sensul plin, autentic al termenului, ne rămânem și rămânem loiali calității umane, chiar și atunci când este vorba de sărac, de pensionar, de șomer, de bugetar... Dar mai ales, atunci când celălalt are o cu totul altă opinie decât a noastră...

S.I.P. Județul Hunedoara

Deva, 330065, str. Gheorghe Barițiu, nr. 2 - tel/fax: 0254 211 642 - e-mail: sip@siphd.ro - www.siphd.ro

Buletinul Informativ apare sub coordonarea Biroului Executiv al S.I.P. Județul Hunedoara